

Sygn. akt II Kp 457/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SR Danuta Raś

Protokolant - Anna Gołębiowska

po rozpoznaniu w sprawie zażalenia pokrzywdzonego M. J.

na postanowienie z dnia 30 września 2014r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie (...)o czyn z art. 231 § 1 k.k. i z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa

na podstawie art. 329 § 1 kpk i 437 § 1 kpk

postanawia

zażalenia pokrzywdzonego M. J. nie uwzględnić i utrzymać w mocy postanowienie z dnia 30 września 2014r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie 2 Ds. 192/14 o czyn z art. 231 § 1 k.k. i z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

UZASADNIENIE

Pokrzywdzony M. J. złożył pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przekroczenia uprawnień w dniu 14 lipca 2014r. w B. i D. przez funkcjonariuszy policji mającego polegać na stosowaniu wobec pokrzywdzonego przemocy, poprzez szarpanie, bicie, zaciskanie kajdanek na nadgarstkach, a następnie na stosowaniu wobec pokrzywdzonego gazu paraliżującego oraz przemocy polegającej na uderzeniu w szyję, kręgosłup, skutkujące upadkiem pokrzywdzonego, a potem zaś polaniu pokrzywdzonego wodą i kopaniu go po pośladkach, udach, zadawaniu mu ciosów w klatkę piersiową oraz w głowę.

Organ ścigania po przeprowadzeniu szeregu czynności sprawdzających stwierdził, iż w sprawie brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, w związku z czym postanowieniem z dnia 30 września 2014r. sygn. akt (...). (...)odmówił wszczęcia śledztwa w powyższej sprawie to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. i z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Na postanowienie to w ustawowym terminie zażalenie złożył pokrzywdzony, w którym domagał się, jak należy mniemać z treści zażalenia, uchylecia zaskarżonego postanowienia i kontynuowania postępowania.

Sąd zważył;

Zażalenie nie jest zasadne.

Trafne jest bowiem stanowisko oskarżyciela, że w niniejszej sprawie poza twierdzeniami pokrzywdzonego, iż funkcjonariusze policji podjęli czynności, które można byłoby zakwalifikować jako przekroczenie ich uprawnień, brak jest jakiegokolwiek innego obiektywnego dowodu pozwalającego na pozytywną weryfikację takich twierdzeń pokrzywdzonego M. J.. W szczególności nie wskazuje na to dokumentacja z pobytu pokrzywdzonego w Areszcie Śledczym w D., podczas którego skarżący bezsprzecznie nawet nie poinformował żadnej z osób, z jaką miał kontakt (wychowawców, lekarza czy innych przedstawicieli administracji) o takim zdarzeniu, jaki jest przedmiotem jego zawiadomienia w niniejszej sprawie. Z dokumentacji tej nie wynika też żadna okoliczność, która mogłaby stać się podstawą podejrzeń, jakie stanowią treść zarzutów skarżącego. Oskarżyciel publiczny słusznie zatem przyjął,

iż brak jest uzasadnionego podejrzenia zaistnienia przestępstwa, wskazanego w zawiadomieniu o podejrzeniu jego popełnienia, co jest niezbędnym warunkiem wszczęcia śledztwa. Przy nabraniu takiego przekonania organ postępowania przygotowawczego, wbrew twierdzeniu pokrzywdzonego, nie ma obowiązku podejmować czynności w celu poszukiwania innych okoliczności, które dopiero być może mogłyby uzasadnić podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Zważywszy na powyższe, postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa uznać należy za słuszne, co skutkowało utrzymaniem w mocy tegoż postanowienia.